Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașovŭ, piața mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimetŭ.
INSERATE se primesc la Administrațiunea în Brașovŭ și la următórele Birourĭ de anunciurĭ: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks Nachfolger; Anton Oppelik, J. Danneberg*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria: Pe un anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe anŭ.
Pentru România si străinătate: Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ a administrațiune, piața mare, Têrgulŭ Inului Nr. 30 etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 73. Brașovŭ, Sâmbătă, 1 (13) Aprilie 1895.

Nou abonamentŭ la GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Aprilie 1895 st. v.

se deschide nou abonamentŭ la care învitămŭ pe toțĭ amicii și sprijinitorii féiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe unŭ anŭ . . . . 12 fl.
pe șése lunĭ . . . . 6 fl.
pe trei lunĭ . . . . 3 fl.

Pentru România și străinătate:
pe unŭ anŭ . . . . . 40 francĭ
pe șése lunĭ . . . . . 20 „
pe trei lunĭ . . . . . 10 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:
pe unŭ anŭ . . . . 2 fl.
pe șése lunĭ . . . . 1 fl.

Pentru România și străinătate:
pe unŭ anŭ . . . . 8 francĭ
pe șése lunĭ . . . . 4 „

Abonarea se póte face mai ușorŭ prin **mandate postale.**

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei".

Recursŭ!

Brașovŭ, 31 Martie v. 1895.

Scieamŭ înainte, că leaderii „singurului ḑiarŭ acreditatŭ naționalŭ", cei cu patenta de „deplină încredere" în buzunarŭ, vorŭ observa și în casulŭ cu congregația din Sibiiu, séu cunoscuta lorŭ tactică de strutŭ, aplicată și în casulŭ Jeszenszky, séu că vorŭ recurge éră-șĭ la obicĭnuitele lorŭ învinuirĭ, calumniărĭ și suspiționărĭ personale, cu carĭ vorŭ sĕ înăbușéscă cestiunea principiară, sĕ facă lucrulŭ mușama și sĕ se debaraseze astfelŭ înaintea opiniunei publice de sarcina rĕspunderei.

Ne spunŭ dumnealorŭ într'o notiță publicată în „Tribuna" de aḑĭ, că tótă afacerea nu i privesce, că décă nu s'a înfățișatŭ nicĭ unŭ membru românŭ în congregația sibiiană, ca sĕ ia posițiă fața cu glorificarea fostului cabinetŭ Wekerle și a actualului cabinetŭ Banffy, acésta ar privì numai pe amicii noștri, éră nu și pe ai lorŭ, din causă, că „amicii dumnealorŭ, membrii în congregațiă, parte suntŭ în temniță, parte în exilŭ".

De aicĭ ar urma, că d-lorŭ, rĕmâindŭ astfelŭ fără de amicĭ, nu mai potŭ face nimicŭ în comitatulŭ Sibiiului și trebue sĕ privéscă cu mânile încrucișate, cum îi duce povoiulŭ Banffy. De ce trébă este atuncĭ patenta cu care se totŭ fălescŭ?

Décă lucrulŭ n'ar fi așa de seriosŭ, ar trebuì sĕ rîdemŭ cu hohotŭ asupra unei astfelŭ de purtărĭ în fața unui casŭ atâtŭ de însemnatŭ ca celŭ din întrebare.

A se lega de câte-va vorbe, scóse din contextŭ, a venì cu câte-va nume susțiindŭ, că aceștia nu'sŭ prietenii lorŭ, și a ne învinovăți pe noi, că ne-amŭ „îndrepta săgețile" în contra celorŭ 4—5 închișĭ și absențĭ, când e vorba de mai bine de 40 de membri ai congregației, a pretinde în fine, că acesta este unŭ rĕspunsŭ la espunerile nóstre obiective într'o cestiune de interesŭ generalŭ naționalŭ — de-o asemenea îndrăsnéță și nedémnă apucătură potŭ fi capabilĭ numai nisce ómenĭ fără de consciința rĕspunderei, fără de simțŭ și de înțelesŭ pentru marea causă, de care se tracteză.

Nu-i vorba aicĭ de amicii noștri, domnilorŭ dela „Tribuna", ci vorba este și póte fi numai și numai de a m i c i i c a u s e i.

Și décă vĕ gândeațĭ la causă și nu la persóne, găseațĭ, că acéstă causă a fostŭ în casulŭ de fața rĕu servită de toțĭ membrii congregației Sibiiului, și că vina cea mai mare cade chiar asupra vóstră, carĭ datorĭ erațĭ a veghia în interesulŭ ei.

Tăcerea simptomatică a „Tribunei", însĕ, înainte și după congregațiă, vĕ învinovățesce directŭ și și mai multŭ vĕ învinovățesce purtarea vóstră straniă, cu care voițĭ sĕ scăpațĭ de orĭ-ce rĕspundere.

Dér, înțelegețĭ odată, nu-i vorba aicĭ de-o afacere particulară de prieteniă, orĭ de gașcă, ci e vorba de peste 50,000 de Românĭ din comitatulŭ Sibiiului, carĭ, în urma votului congregației sibiiene, suntŭ aḑĭ presentațĭ de contrarii noștri ca unii, carĭ s'au închinatŭ guvernului unguresců, căcĭ biroulŭ de corespondența unguréscŭ a bucinatŭ în lumea întrégă, că întregŭ comitatulŭ a preamăritŭ pe Wekerle și Banffy.

Și fiind-că e vorba aicĭ de onórea stégului naționalŭ și de reputațiunea membrilorŭ, carĭ representă pe alegĕtorii românĭ în mijloculŭ unei poporațiunĭ așa de numĕróse române, este datoria nóstră publicistică de a cere dela dênșii sĕ repare greșéla comisă măcarŭ acuma în óra a 12-a.

Legea despre municipii (§ 8 art. de lege XXI din 1886), care ḑice, că „părțile private potŭ sĕ recureze în contra hotărîrilorŭ dela înmânare séu dela publicarea lorŭ în timpŭ de 15 ḑile", le dă dreptulŭ sĕ apeleze și sĕ céră nulificarea decisiunei adunării generale, prin care s'a hotărîtŭ adresa de mulțămire și de adio cabinetului Wekerle și adresa de felicitare cătră Banffy.

Ei în casulŭ de fața n'au numai dreptulŭ dér și datoria de onóre de a face acésta, ca mandatarĭ ai poporului din comitatŭ, ca membrii ai partidei naționale și chiar ca simpli Românĭ. Repararea în acestŭ chipŭ e și posibilă și indispensabilă.

La altŭ locŭ publicămŭ lista aleșilorŭ și viriliștilorŭ românĭ din comitatulŭ Sibiiului. Vedemŭ mulțime de nume, a cărorŭ purtătorĭ ne-amŭ obicĭnuitŭ a-i sci între aceia, carĭ se intereséză de causa dréptă a poporului și așteptămŭ cu nerăbdare sĕ salveze reputațiunea națională tăcêndŭ r e c u r s ŭ.

Clubulŭ electoralŭ municipalŭ are datorința de a iniția mișcarea, ca afară de apelațiunea membrilorŭ toțĭ Românii, carĭ plătescŭ dare, sĕ înainteze protestŭ, arătându-se în amândouĕ actele, ca motivare, tóte brutalitățile cabinetului Wekerle sĕvîrșite în contra Românilorŭ, începêndŭ dela procesele politice până la spargerea ilegală a partidului nostru, și tóte fărădelegile și violențele lui Banffy din trecutŭ și din presentŭ și sĕ se arate absoluta neîncredere a poporațiunei române din comitatŭ fața cu guvernulŭ actualŭ.

Étă ce ceremŭ și așteptămŭ noi dela toțĭ a m i c i i c a u s e i nóstre sfinte din comitatulŭ Sibiiului.

Atitudinea de protestare în contra regimului asupritorŭ de aḑĭ se impune însĕ ca o datoriă națională Românilorŭ din tóte comitatele.

„Tribuniștii" și partida poporală." Sub acestŭ titlu ḑiarulŭ maghiarŭ *„Keleti Ertesitö"* anunță următórele: „Redactorulŭ *„Tribunei"* George Bogdanŭ-Duică a petrecutŭ ḑilele aceste în Budapesta și a făcutŭ visite la bărbații fruntașĭ ai partidei poporale, ca sĕ afle, că pe basa programului din Sibiiu, la ce concesiunĭ potŭ conta Românii din partea partidei poporale, *décă în schimbŭ Românii ar vota la alegerile generale pentru candidații partidei poporale (?!)* Redactorulŭ „Tribunei" s'a hotărîtŭ a face acestŭ pasŭ *din însărcinarea comitetului naționalŭ românŭ din Sibiiu (?!)* Așa se vede însĕ, că încercarea n'a avutŭ succesulŭ așteptatŭ, deórece ultraiștii românĭ accentuéză mai din nou posiția lorŭ intransigentă fața cu partida poporală".

Scirea de mai susŭ, adusă de fóia oficiósă unguréscă, pare a adeveri informațiunile surprinḑĕtóre, ce le-amu primitŭ și noi înainte cu câte-va ḑile, pe carĭ însĕ nu le-amŭ folositŭ, pentru-că nu ne venea a le da credĕmêntŭ în împrejurările triste de fața.

In fața scirei de mai susŭ, ce-o aducŭ aḑĭ tóte foile unguresci, trebue însĕ sĕ rumpemŭ tăcerea și sĕ arătămŭ în esență cele ce ni-s'au comunicatŭ:

„...Aflu, că d-lŭ G. Bogdanŭ-Duică,

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

Amŭ perdutŭ!

Narațiune istorică, de *Fr. Holzer.*

(Fine.)

La ora poruncită Shakespeare aștepta în sala palatului, ca sĕ fiă chiămatŭ la regina. Elŭ era pentru tóte pregătitŭ și presimția, în ce causă avea sĕ se presente înaintea reginei.

In cele din urmă 'i s'a datŭ de scire sĕ intre.

Elisabeta ședea într'unŭ fotoliu și rĕsfoia încetinelŭ într'o carte, făcêndu-se ca și când n'ar fi observatŭ sosirea poetului.

Acum ea se ridică, sĕ uită, ca din întêmplare în juru-i, și ḑise: „Mr. Shakespeare?"

Acesta se închină până la pămêntŭ și ḑise: „Celŭ mai supusŭ servitorŭ alŭ Majestății Vóstre".

— „Domnule", întrebă regina cu unŭ tonŭ severŭ, „îțĭ este cunoscutŭ, că înalții noștri antecesorĭ pe tronulŭ englesŭ, din considerațiunĭ de moralitate publică, au opritŭ femeilorŭ de-a juca în teatru?"

— „Da, Majestate!" rĕspunse Shakespeare hotărîtŭ.

— „Eu am reinoitŭ acéstă interḑicere. Cine a jucatŭ erĭ în teatrulŭ D-tale pe „Iulia?"

— „O fată, Majestate!"

— „Și de ce ai concesŭ acésta?"

— „Pentru ca sĕ potŭ împlini dorința Majestății Vóstre". — Și acum Shakespeare descrise casulŭ, ce i s'a întêmplatŭ actorului Field, și adause: „Spre a satisface dorinței Majestății Vóstre, a trebuitŭ sĕ mĕ folosescŭ de tótă ocasiunea, ce mi-se oferea".

— „Alte motive, așa-déră, nu v'au îndemnatŭ la acestŭ pace?" întrebă regina mai departe.

Acéstă ocasiune o folosì Shakespeare spre a arăta reginei cu cuvinte convingĕtóre necesitatea unei perfecționărĭ a teatrului englesŭ, care numai cu concursulŭ damelorŭ sĕ póte dobêndi.

— „Și cine este acea fată, care a jucatŭ pe „Iulia"?

— „Este Lady Maria, fiica rĕposatului lordŭ Richard Arthur Grafton".

— „O nobilă!" ḑise regina mirându-se și cufundându-se în gândurĭ. Trăsurile feței sale erau fórte severe.

— „E bine, eștĭ concediatŭ!"

Ea făcù cu mâna unŭ sĕmnŭ, că audiența s'a sfîrșitŭ și Shakespeare părăsì odaia reginei.

Elŭ alergà acasă și scrise o scrisóre către Lady Grafton, în care o încunosciință despre convorbirea sa cu regina. Scrisórea i-o trimise îndată.

De atuncĭ trecură trei ḑile. Nu numai la curte, dér în tótă Londra se scia deja, că Iulia a fostŭ jucată de-o fată; și acestŭ evenimentŭ produse o mișcare neobicĭnuită. Pentru timpulŭ de-atuncĭ era ceva cu totulŭ neauditŭ.

Nobilii tinerĭ, în contradicțiă cu cei bĕtrânĭ, luau hotărîtŭ parte pentru Lady Maria; preamăreau frumseța ei, lăudau vocea ei și nobilele însușirĭ ale spiritului ei. Reginei, firesce, i se raportau tóte acestea fidelŭ.

Mânia ei însĕ îșĭ ajunse culmea, când chiar și favoritulŭ ei, contele de Essex, se esprimà cu mare admirare asupra frumóse Lady Grafton.

Acésta hotărî la gelósa regină sórtea sĕrmanei Lady.

Incă în aceeașĭ ḑi pe la órele 3 d. a. apărù în locuința d-rei Grafton unŭ funcționarŭ alŭ lordului-cancelarŭ, președinte alŭ curții de cassațiune și ministru de justițiă, și-i predete o scrisóre sigilată, a căreia primire a trebuitŭ s'o adeveréscă. Cuprinsulŭ scrisorei era următorulŭ:

— „Lady Maria Grafton, fiica rĕposatului lord Richard Arthur Grafton, din causă, că a vătĕmatŭ legile imperiului nostru, este espulsată din acestŭ regatŭ pentru tóte timpurile și-i concedemŭ tot-odată unŭ răgazŭ de cincĭ ḑile, ca sĕ-șĭ pótă regula afacerile. Datŭ în palatulŭ dela St.-James.

Elisabeta.

Lady Grafton puse scrisórea liniștitŭ pe masă și-șĭ ḑise: „Am perdutŭ!"

Incă în aceeașĭ ḑi, ea îșĭ vêndù moșiile vecinului sĕu, contelui de Southamp

cu afirmarea, că *ar face-o din însărcinarea comitetului întemnițatŭ*, s'a dusŭ la contele *Zichy Nandor* pentru a încerca sĕ se înjghebeze o alianță între partidulŭ naționalŭ românŭ și partidulŭ unguresců poporalŭ (clericalŭ). Se ḑice însĕ, că d-lŭ Zichy, arĕtândŭ asupra divergenței principiare între programe în cestiunea autonomiei și în cestiunea de naționalitate, s'a purtatŭ fórte rece și reservatŭ".

„Despre purtarea lui Zichy față cu acéstă soliă neașteptată și ciudată n'am însĕ date positive. Faptŭ este însĕ, că „Tribuna" — precum bine sciţĭ — pe timpulŭ acela cocheta cu clericalii, antagoniștĭ declarațĭ ai programului nostru naționalŭ, și renunța, în modŭ deghisatŭ, în articululŭ „Noi și Sașii", la autonomia Ardealului, bagŭ sémă ca sĕ niveleze diferențele dintre programulŭ nostru și celŭ clericalŭ".

„Faptŭ e mai departe, că cu ocasiunea convorbirei avute cu Jeszenszky, d-lŭ Bogdan-Duică a fostŭ întrebatŭ de Jeszenszky asupra cuprinsului întrevorbirii cu Zichy".

Óre sĕ fiă adevĕrate tóte aceste și sĕ fi fostŭ posibilŭ, ca sub firma comitetului *sĕ se abuseze ast-felŭ* de situațiunea strîmtorată, în care se află de presentŭ partidulŭ nostru naționalŭ?

CRONICA POLITICĂ.

— 31 Martie.

„Magyarország" ḑice, că cu tóte desmințirile, se asigură din cercurĭ bine informate, că în **cestiunea socialiștilorŭ-creștinĭ**, **Papa** a datŭ nunțiului vienesŭ Agliardi îndrumărĭ cu privire la reuniunile socialiștilorŭ creștinĭ. In sensulŭ acestorŭ îndrumărĭ: 1) Episcopii trebue necondiționatŭ sĕ se subordoneze; 2) sĕ se rețină strictŭ dela orĭ-ce atacŭ contra astorfelŭ de catolicĭ, carĭ nu împărtășescŭ ideile lorŭ sociale; 3) Sĕ nu atace guvernulŭ; 4) Sĕ-șĭ esprime fără îndoială sincerŭ și cinstitŭ fidelitatea față de rege și dinastiă; 5) In agitațiunile față cu Jidanii sĕ ocoléscă orĭ-ce escesŭ și forțare. Se mai susține scirea, că Papa lucréză la o enunciațiune generală, în care îmbrățișéză cestiunile sociale din diferitele țĕrĭ, cu scopŭ de-a lămuri nisce puncte, carĭ dau încă pretextŭ la divergențe principiare.

*

După cum anunță *„Neues Wiener Tagblatt"*, în sesiunea delegațiunilorŭ din anulŭ acesta **ministrulŭ de resbelŭ** va cere din nou cu câte-va *milióne* mai multŭ, ca în anulŭ trecutŭ, pentru scopulŭ unei nouĕ formațiunĭ a armatei și pentru ridicarea efectivului la mai multe regimente de infanteriă.

*

Din isvorŭ privatŭ se anunță, că **ministrulŭ de rĕsboiu rusescŭ** lucréză cu multă încordare pentru a concentra pe teritoriulŭ Amur armată câtŭ mai numerósă. Flota rusécă transportéză mare cantitate de materialŭ de rĕsboiu și mulțĭ ostașĭ în Vladivostok. Numitulŭ ministeriu a luatŭ mĕsurĭ, ca în lunile viitóre 85—90,000 ostașĭ se fiă staționațĭ în Amur.

*

Ḑiarulŭ *„Rĕsboiulŭ"* din Bucurescĭ anunță, că ministrulŭ plenipotențiarŭ alŭ Marei Britanii în România, a adresatŭ o notă d-lui *Al. Lahovary*, prin care se plânge de rĕulŭ tratamentŭ, la care suntŭ espuse **vapórele englese la porturile din Galați și Brăila** din partea administrației docurilorŭ. Sir Wyndham preciséză în nota sa mai multe fapte și arată, că pe câtă vreme vapórele austriace, turcescĭ, rusescĭ și franțuzescĭ se bucură de cele mai marĭ favorurĭ, vapórele englezescĭ suntŭ supuse la unŭ regimŭ insuportabilŭ. Ministrulŭ englezŭ pune în vedere d-lui Al. Lahovary, că vapórele englezescĭ, atâtŭ de rĕu tratate, esportéză 70 la sută din produsele țĕrii, pe câtă vreme vapórele francese, austriace și ruse, abia esportéză 15 la sută din produsele țĕrii, ĕr restulŭ de 15 la sută se esportéză pe uscatŭ.

*

Din Petersburg se telegrafiéză, că **Zankov** a adunatŭ în jurulŭ sĕu pe mai mulțĭ **emigranțĭ bulgarĭ**, ca sĕ se consulte asupra situațiunei politice bulgare și asupra prospectelorŭ oposițiunei. S'au adunatŭ cam 50 de emigranțĭ, carĭ după lungĭ discusiunĭ au luatŭ unŭ proiectŭ de resoluțiune, care este urmĕtorulŭ: Trebue luptatŭ împreună cu tóte nuanțele oposiționale, neesceptionândŭ niciĭ pe Stambulov, pentru a rĕsturna actualulŭ guvernŭ. In tóte orașele bulgare sĕ se țină meetingurĭ, din carĭ principele Ferdinandŭ de Coburg sĕ fiă provocatŭ, ca sĕ întreprindă fără amânare pașii de lipsă pentru împăcarea Rusiei și pentru recunóscerea lui din partea ei. Mai departe Țarulŭ sĕ fiă rugatŭ, prin o deputațiune monstră, ca sĕ tragă vĕlŭ peste cele întêmplate în trecutŭ și sĕ nu refuse pe viitorŭ bunăvoința sa față de Bulgaria.

Cestiunea română
în Ardélŭ și Ungaria.

Ḑiarulŭ germanŭ din Berlinŭ *„Berliner Börsen-Zeitung"* dela 5 Aprilie, publică unŭ articolŭ privitorŭ la cestiunea română, din care articolŭ estragemŭ urmĕtórele:

„Sórtea Germanilorŭ din Ungaria este strînsŭ legată cu acea a Românilorŭ, de óre-ce astăḑĭ deja influența și aspirațiunile a câte-va milióne de Ungurĭ nu se mărginescŭ numai în cadrulŭ Ungariei, și au devenitŭ periculóse pentru Austria cea germană... In ast-felŭ de împrejurărĭ, lupta Românilorŭ și Germanilorŭ din Ungaria pentru naționalitatea lorŭ, merită atențiune și sprijinŭ...

După acéstă ḑiarulŭ germanŭ citéză câte-va date statistice asupra poporațiunei din Ungaria, observândŭ, că datele citate din statisticele maghiaro-oficiale suntŭ exagerate în interesulŭ maghiarŭ. Apoi urméză:

„Pentru a discredita justele plângerĭ ale Germanilorŭ, Slavilorŭ și acum în special ale Românilorŭ, cei din Pesta au susținutŭ, că e vorba de tendințe separatiste, îndreptate contra statului maghiarŭ. Acésta în nicĭ unŭ casŭ nu este exactŭ. Toțĭ nemaghiarii se socotescŭ de cetățenĭ ai Ungariei, luptă însĕ pentru susținerea naționalității, limbei și culturei lorŭ, cerŭ egală îndreptățire cu Maghiarii...

„Faptulŭ, că Transilvania a fostŭ unŭ corpŭ independentŭ lângă Ungaria, avêndŭ cu acésta numai o uniune personală și a pututŭ fi unită cu Ungaria fără nicĭ unŭ rostŭ, este unŭ tristŭ capitolŭ din istoria Austro-Ungariei".

Urméză o schițare a istoriei Ungariei dela 1848 până la 1865 și 1867, și în fine, numitulŭ ḑiarŭ semnaléză nedrépta împărțire a cercurilorŭ electorale și a censului.

SCIRILE ḐILEI.

— 31 Martie.

Representanța comitatului Brașovŭ este convocată la o adunare generală *estraordinară* pe ḑiua de *Joi 18 Aprilie* n. la 9 óre a. m. în sala de la „sfatŭ". Adunarea comitetului permanentŭ se va ține în 17 Aprilie a. c. la 9 óre a. m. Așteptămŭ ca membrii românĭ sĕ fiă la postulŭ lorŭ.

—o—

Academia română, în ședința de Miercurĭ, a acordatŭ premiulŭ Eliade, de 5000 lei, d-lui P. *Dulfu*, pentru lucrarea sa „Isprăvile lui Păcală". — Totŭ în acéstă ședință *Academia a alesŭ ca președinte pe domnulŭ doctorŭ* **N. Crețulescu**, cu 19 voturĭ, contra 9 întrunite de d. B. P. *Hajdeu*. Noulŭ președinte alŭ savantului corpŭ a mulțumitŭ, printr'unŭ micŭ discursŭ, pentru acéstă distinsă onóre. După alegerea președintelui, Academia a procedatŭ la alegerea președinților de secții. Au fostŭ aleșĭ d-nii P. S. *Aureliană*, I. *Calenderu* și Gr. *Tocilescu*. D-lŭ Sturdza, secretarulŭ, a cititŭ unŭ raportŭ despre activitatea de până acum a acestei fórte importante instituțiunĭ de cultură, și după propunerea d-lui Crețulescu, Academia a esprimatŭ mulțumirĭ d-lui Sturdza. S'a hotărîtŭ, în fine, ca din fondulŭ lăsatŭ de generósa principesă Alina Știrbei, sĕ se dea 8000 de lei pentru publicarea documentelorŭ privitóre la istoria contimporană a României, lucrare începută de d-lŭ D. Sturdza, și, décă din acéstă sumă va prisosi ceva, prisosulŭ sĕ se dea d-lui Gr. Tocilescu pentru a publica documentele găsite în biblioteca dela Brașovŭ. Acésta este ultima ședință a sesiunei de primăvĕră a Academiei.

—o—

Totŭ ei de cătră pădure. Fóia maghiară din locŭ „Brassoi Lapok" aduce în numĕrulŭ ei de asérĭ o tendențiósă scire în contra studenților românĭ de aicĭ, în care se spune, că Miercurĭ séra 3 studențĭ românĭ ar fi atacatŭ și bătutŭ rĕu în Scheiu pe o bĕtrână maghiară de 70 de anĭ, și alțĭ vre-o 10 studențĭ ar fi insultatŭ pe unŭ tînĕrŭ maghiarŭ, care amenințândŭ cu-o armă de Flaubert, a fostŭ în stare de a-i fugări. Ĕr erĭ séra 30 de inșĭ(!) ar fi bătutŭ cumplitŭ înaintea hotelului Nr. 1 pe unŭ studentŭ maghiarŭ. La urmă fóia maghiară întrébă, unde e poliția, spre a pedepsi noua volniciă română? — Îndată la cetirea acestei rĕutăcióse scirĭ am datŭ cu socotéla, că aicĭ avemŭ de a face érăși cu una din bine cunoscutele minciunĭ patriotice patentate. Presupunerea nóstră s'a adeveritŭ, căcĭ étă ce informațiunĭ primimŭ dintr'unŭ isvorŭ sigurŭ: E adevĕratŭ, că Miercurĭ séra s'a întêmplatŭ unŭ micŭ conflictŭ în Brașovulŭ-vechiu între câțĭ-va studențĭ românĭ și ungurĭ, din causa purtărei necalificabile și provocătóre a acestorŭ din urmă, carĭ au insultatŭ pe tinerii românĭ cu vorbe, ca „Valahŭ necioplitŭ". Nu s'a întêmplatŭ însĕ nicĭ o bătae și nicĭ armă de Flaubert nu s'a vĕḑutŭ, căcĭ voinicoșii studențĭ ungurĭ, deși mai mulțĭ la numĕrŭ, au luat'o la sănĕtósa, îndată ce au vĕḑutŭ, că studenții românĭ nu-'sŭ dispușĭ sĕ sufere asemenĭ insulte. Casulŭ din Scheiu cu bĕtrâna femeiă decĭ e o curată scornitură tendențiósă și rĕutăciosă. Nu s'a mai întêmplatŭ nicĭ într'altŭ locŭ vre-o ciocnire între studenții românĭ și ungurĭ, de cum-va n'a fostŭ intenționatŭ așa ceva din partea celorŭ ce au comunicatŭ mincinósa scire a fóiei maghiare din locŭ. Astf-lŭ stă lucrulŭ, și prin urmare se constată, că și acelŭ micŭ conflictŭ a fostŭ provocatŭ totŭ din partea maghiară. Se mai constată tot-odată și pĕcătósa intențiune a celorŭ dela „Br. Lap." de a ațîța din nou la ură în contra studenților românĭ prin născocirea celorŭ mai miserabile calomniĭ.

—o—

In séra de Vinerea-Mare, Majestatea Sa Regele României însoțitŭ de A. S. R. Principele Ferdinandŭ, Moștenitorulŭ presumptivŭ, și urmatŭ de casa sa civilă și militară, va merge la órele 7 și jumĕtate la biserica Mitropoliei, spre a asista la serviciu. D-nii miniștri, înalțiĭ funcționarĭ ai statului și d-nii oficerĭ-generalĭ și superiorĭ din garnisónă, se vorŭ afla la órele 7½ la Mitropoliă. Detașamente din diferite corpurĭ ale garnisónei stau înșiruite în curtea Mitropoliei în totŭ timpulŭ ceremoniei ocolirei Sfîntului Epitafŭ. — Ținută va fi de doliu, adecă pentru d-nii civilĭ: fracŭ, cravată și mănușĭ negre; decorațiunĭ: marile crucĭ fără cordonŭ. Militarii: ținuta de ceremoniă; d-nii oficerĭ-generalĭ: tunica cu gulerulŭ roșu; decorațiunĭ: marile crucĭ fără cordonŭ.

—o—

Hirotonirea archiereului Nifon. La 25 c. a avutŭ locŭ în Sf. Mitropolie din Bucurescĭ hirotonirea noului archiereu Nifonŭ N. Ploeșteanu (fostŭ preotŭ la bi-

---

ton. Dér contele de bună voiă a adausŭ la contractulŭ de cumpărare clausula, că va preda érăși moșiile d-rei Grafton pentru același prețŭ de cumpărare, îndată ce ar fi rechiămată în patria ei.

Intr'aceea mulțĭ dintre adoratorii Mariei se interpuseră la regina spre a-o îndemna sĕ-șĭ revoce sentința atâtŭ de aspră. Dér înzadarŭ. Elisabeta n'a pututŭ fi induplecată.

In ḑiua înainte de plecarea ei din Anglia, Lady Maria visită pe poetulŭ Shakespeare, spre a saluta pe acestŭ mare geniu pentru ultima-óră.

„Imĭ facĭ amare reproșurĭ, Mylady", ḑise Shakespeare, „că țĭ-am permisŭ sĕ pășescĭ pe scenă. Ațĭ fostŭ pentru acésta crudelŭ pedepsită. V'ațĭ pierdutŭ patria!"

— „Nu mĕ jăli, căcĭ mĕ veḑĭ pe deplinŭ calmă și liniștită. Mĕ ducŭ în Francia, unde voiescŭ sĕ trăiescŭ retrasă de lume și sĕ continuezŭ studiile mele. Pe scena teatrului nu voiu mai păși nicĭ-odată".

Ĕr după o pausă ea adause: „Mĕ despartŭ așa déră, domnulŭ meu. Dér și în streinătate îțĭ voiu păstra cea mai căldurósă aducere aminte, d-tale, celui mai mare poetŭ alŭ Angliei!"

Ḑicêndŭ aceste ea întinse lui Shakespeare amêndouĕ mânile sale, pe carĭ acesta le strînse fierbinte și le ținŭ îndelungatŭ în mânile sale, neputêndŭ sĕ ḑică nicĭ unŭ cuvêntŭ.

Așa stau față în față amêndoi adêncițĭ în gândurĭ. Ochii lorŭ se împlură de lacrimĭ. Lady îșĭ plecă capulŭ încetŭ, dér totŭ mai multŭ, până ce acesta se răzimă de peptulŭ poetului.

Douĕ suflete strînsŭ înrudite se găsescŭ în acestŭ momentŭ. Marele poetŭ simțea acésta. Incetŭ elŭ se plecă spre frumósa fată și-o sărută fierbinte pe buze.

Nobilele trăsurĭ ale Mariei roșiră. Iute ea se reculese, sări în susŭ și ḑise plângêndŭ: „Rĕmasŭ bunŭ, William, pentru tot-déuna!"

. . . .

Multă vreme încă se uită Shakespeare, ca încremenitŭ în acea direcția, în care dispăruse Lady Maria; după aceea, ne mai fiindŭ capabilŭ de-o mișcare, căḑu pe unŭ scaunŭ. Lacrimĭ marĭ îi curgeau pe obrajĭ. Ce s'o fi petrecutŭ óre în acéstă óră în sufletulŭ poetului!

In ḑiua urmĕtóre, tocmai pe la óra, când dela țĕrmulŭ englezŭ porni corabia, care duse pe Maria Grafton în Francia, primi Shakespeare dela lordulŭ-cancelarŭ mandatulŭ, prin care i-se impuse a plăti douĕ-ḑecĭ de livre sterlingĭ în favorulŭ săracilorŭ din cetatea Londrei, ca pedépsă pentru-că a datŭ voiă Mariei Grafton de a păși pe scenă.

Trecuseră mulțĭ anĭ. Mersulŭ timpului dusese cu sine totŭ, ce era aprópe de sfîrșitŭ, și adusese cele nouĕ în loculŭ celorŭ vechĭ. Pe tronulŭ Angliei nu mai ședea o Elisabetă; rĕmășițele ei pămêntescĭ odihneau deja în biserica dela Westminster și mândra coronă a Angliei împodobea acuma capulŭ fiului nenorocitei Maria Stuart, Iacobŭ I.

Indată după suirea pe tronŭ a acestui rege, încercară din noŭ amicii espatriatei Lady Grafton, sĕ dobêndéscă grațiarea ei din partea regelui. Dér înzadarŭ.

Iacobŭ Stuart nu era omulŭ, care sĕ fi avutŭ curagiulŭ de a se ridica peste prejudițiile înrădĕcinate ale timpului sĕŭ. Și astfelŭ Lady Maria Grafton rĕmase și mai departe condamnată la esiliu.

Așa sosi anulŭ 1614.

William Shakespeare renunțase cu totulŭ la activitatea sa poetică, părăsise Londra și se retrăsese la odihnă în comuna sa natală Stratford. Doi anĭ mai târḑiu închise renumitulŭ poetŭ ochii pentru totŭ-déuna, fără sĕ fi mai revĕḑutŭ vre-odată pe Lady Grafton.

Despre sentimentele sale, cu carĭ s'a gânditŭ la fata esilată, care odinióră a jucatŭ așa de frumosŭ și de pĕtrunḑĕtorŭ pe Iulia sa, poetulŭ n'a lăsatŭ nicĭ cea mai mică suvenire.

Și dênsa?

In anulŭ 1625 ea murĭ le Amiens în Francia. Ea murĭ necăsĕtorită, credinciósă până la cea din urmă rĕsuflare, primului și singurului ei amorŭ, ce-'lŭ păstra pentru mândria națiunei englese, pentru regele poeților, nemuritorulŭ William Shakespeare.

serica Albă). După terminarea serviciului divinŭ, noulŭ archireu P. S. Nifonŭ Ploeşteanu, împreună cu I. P. S. Mitropolitŭ Primatŭ, P. S. Episcopŭ alŭ Huşilorŭ, d-nu Nitzulescu decanulŭ facultăţei de teologiă, d-nii Dobriceanu şi Pascalŭ, epitropii bisericei Albe, precum şi unŭ numĕrŭ însemnatŭ de preoţi, profesorĭ şi prietinĭ, au mersŭ în palatulŭ metropolitanŭ, unde P. S. Nifonŭ Ploeaşteanu, îmbrăcatŭ fiindŭ cu mantia şi avêndŭ cârja archierescă în mână, a pronunţatŭ cuvêntare mişcătóre către Metropolitulŭ. La cuvêntarea P. S. Nifonŭ Ploeşteanu, a rĕspunsŭ I. P. S. Mitropolitulŭ Primatŭ în scurte cuvinte, dér bine simţite, — constituindŭ acestea pentru noulŭ archiereu unŭ adevĕratŭ, sincerŭ şi părintescŭ sfatŭ.

—o—

Permutare. Cetimŭ în „Sentinela Dobrogei“: D. *Iónŭ Sântu*, şefulŭ vămii din Constanţa, este permutatŭ pe ḑiua de 1 Aprilie ca şefŭ alŭ vamei din Sulina. D. Sântu orĭ pe unde a fostŭ a lăsatŭ cele mai bune impresii.

—o—

4 **Unŭ medicamentŭ de casă fórte întrebuinţatŭ.** Cererea crescêndă după Moll's Franzbrantwein şi sare dovedesce, că e unŭ mijlocŭ fórte bunŭ şi alinătorŭ de durerĭ contra reumatismului Sticla 90 cr. Se póte căpĕta ḑilnicŭ prin poştă dela farmacistulŭ A. MOLL, k. u. k. Lieferantu alŭ curţei, Viena Tuchlauben Nr. 9. In depourile din provinciă sĕ se céră preparatele lui Moll, provĕḑute cu marca şi subscrierea.

Dela comună. In şedinţa de Mercurĭ a representanţei comunei Braşovŭ ţinută sub preşedinţa locţiitorului de primarŭ *Jakobi* s'au pertractatŭ vr'o 16 puncte din ordinea de ḑi. Aŭ premersŭ câte-va interpelărĭ, dintre carĭ amintimŭ pe aceea a d-lui V. *Bologa* privitóre la *construirea unei şosele în Blumĕna* diagonalŭ cu strada fântânii în interesulŭ lărgirii oraşului, care cestiune la cererea interpelantului, s'a decis a se pune la ordinea ḑilei într'o şedinţă viitóre.

S'a acordatŭ unŭ *adausŭ la salarele amploiaţilorŭ dela oficiulŭ de amanetare*, ca ajutorŭ din causa scumpetei, de 844 fl., cu 265 fl. mai multŭ ca în anulŭ trecutŭ. —

A urmatŭ actulŭ solemnelŭ alŭ *depunerei votului şarjelorŭ pompierilorŭ voluntarĭ.* Preşedintele le ţinŭ o alocaţiune, ce au ascultat'o membrii adunării stândŭ în picióre. Pompierii *Kreutz* şi *Vargyasi* au fostŭ distinşĭ pentru serviciulŭ de 10 anĭ cu medalia orăşenéscă. —

La propunerea d-lui Bologa s'a desbătutŭ de urgenţă asupra cererei *Eforiei române scolare* gr. or., ca sĕ i-se vêndă de către oraşŭ 441 metri pătraţĭ din teritorulŭ învecinatŭ cu aşa numita fabrică de oleiu, care este proprietatea Eforiei, oferindŭ a plăti 50 cr. de metru pătratŭ. Primăria a propusŭ sĕ se céră preţulŭ de 1 fl. de metru pătratŭ. Contra acestei propunerĭ au vorbitŭ d-nii advocaţĭ *Strévoiu* şi directorulŭ *Bologa*, arĕtândŭ, că Eforia vré să cumpere acelŭ pĕmêntŭ pentru a-lŭ folosi în interesŭ culturalŭ scolarŭ, şi că acésta trebue sĕ se ia în deosebită consideraţiă la stabilirea preţului. In urmă a hotărîtŭ adunarea, ca Eforiei sĕ i-se cedeze acelŭ locŭ cu preţŭ de 50 cr. m. p. Cererea firmei *Fried. Czell*, ca totŭ în acea parte din Blumĕna sĕ i-se cedeze din pĕmêntulŭ comunei 761 metri pătraţĭ cu 1 fl. de metru, s'a primitŭ asemenea fără modificare.

Membrii românĭ ai congregaţiei din Sibiiu.

Publicămŭ aicĭ, după listele oficiale, numele membrilorŭ românĭ ai representanţei comitatului Sibiiu:

I. Membrii aleşĭ.

1. Ioanŭ Bechnitz. 2. Leontinŭ Simonescu. 3. Mateiu Voileanu. 4. Dr. Remus Roşca. 5. Ioanŭ Piso. 6. Zevedeiu Mureşanŭ. 7. Sergiu Medeanu. 8. Dr. Pompiliu Isacŭ. 9. Iónŭ Bojiţa. 10. Nicanorŭ Frateşu. 11. Avramŭ Pĕcuraru. 12. Iónŭ Strĕulia. 13. Iónŭ Oncescu. 14. Iónŭ Maximŭ Vulcu. 15. Iónŭ Măcelariu. 16. Nicolae Ivanŭ. 17. Eugenŭ Brote. 18. Dr. Nicolae Maierŭ. 19. Nicolae Cristea. 20. Septimiu Albini. 21. Nicolae Henţiu. 22. Dr. Nicolae Calefarŭ. 23. Dr. Daniilŭ Barcianu. 24. Petru Florianŭ. 25. Iónŭ Cândea. 26. Constantinŭ Popoviciu.

II. Membrii virilişti.

1. Mironŭ Romanulŭ. 2. Dr. Aurelŭ Brote. 3. Partenie Cosma. 4. Dr. Octavianŭ Russu. 5. Iónŭ Popa. 6. Nicolae Vidrighinŭ. 7. Dumitru Vidrighinŭ. 8. Constantinŭ Bugarsky. 9. Iónŭ Hania. 10. Iónŭ Preda. 11. Alexandru Lebu. 12. Zaharia Boiu. 13. Iónŭ Răcuciu. 14. Onoriu Tilea. 15. Dr. Iónŭ Nemeşŭ. 16. Eliă Popŭ. 17. Iónŭ Ohniţu, 18. Iónŭ Vidrighinŭ. 19. Iónŭ Micu. 20. Oprea Burza. 21. Stanŭ Iónŭ Banciu. 22. Iónŭ Juga.

III. Membrii suplenţi:

1. Avramŭ Acilienescu. 2. Iónŭ Dreganu.

Dela Academia Română.

Publicămŭ aicĭ textulŭ scrisorii, ce a adresat'o dómna *Elena Turnescu* preşedintelui Academiei-Romăne, în care îi face cunoscută donaţiunea d-sale:

Domnule Preşedinte! Subsemnata, vĕduvă a rĕposatului doctorŭ Niculae Turnescu, rogŭ Academia, sĕ priméscă o rentă anuală de două mii lei, ce mĕ obligŭ a-i vĕrsa la 15 Mai ale fiă-cărui anŭ, prin domnulŭ Iónŭ Kalinderu, membru alŭ acestui corpŭ, cu esplicaţiunea următóre:

O mie de lei sĕ fie la complecta disposiţiune a Academiei române, care-i va putĕ întrebuinţa precum va crede cu cale.

Cealaltă mie sĕ o întrebuinţeze în întregulŭ ei, la sporirea fondului de dotaţiune, ce se va înfiinţa conformŭ testamentului fundatorului la Institutulŭ de fete Iónŭ Otteteleşanu, care în urma donaţiunei făcute de d-lŭ Iónŭ Kalinderu, este acum sub înalta conducere a Academiei române.

Acéstă rentă o voiu servi în amintirea multŭ regretatei mele fiice Maria Turnescu, mórtă la flórea vĕrsteĭ şi spre a lega memoria ei, care mi-a rĕmasŭ aşa de scumpă, de unŭ actŭ, care va folosi mai cu sémă la îmbunătăţirea sórtei mu'torŭ tinere române.

Voiu lua la timpŭ mĕsurĭ pentru-ca continuarea acestui venitŭ anualŭ sĕ fiă asigurată Academiei, în orĭ-ce eventualitate, şi după încetarea mea din viaţă, neîndoindu-mĕ, că voiu fi astfelŭ în conformitate de sentimente cu scumpii mei copii.

Primiţĭ Vĕ rogŭ, domnule preşedinte, încredinţarea prea osebitei mele stime.

Bucuresci, 8 Martie 1895.

Elena Dr. N. Turnescu.

Etă şi rĕspunsulŭ Academiei la acéstă scrisóre:

Nr. 7086.

Prea stimată dómnă! In şedinţa solemnă a Academiei române dela 11 a lunei curente, ţinută sub preşedinţia Maiestăţei Sale Regelui, s'a datŭ cetire scrisorei, ce a-ţĭ bine-voitŭ a adresa acestui Institutŭ la 8 Martie curentŭ.

Donaţiunea unei rente anuale de două mii lei, ce o faceţĭ Instituţiunei nóstre prin acéstă scrisóre, a umplutŭ de recunoscinţă inimile membrilorŭ Academiei; dér simţĕmintele de recunoscinţă se vorŭ reînoi anualŭ mai alesŭ în inimile fragede ale copilelorŭ române sărace, a cărorŭ crescere şi instrucţiune se face sub îngrijirea Academiei în Institutulŭ fundatŭ de simţĕmintele nobile şi generóse ale lui Iónŭ Otteteleşanu, ale Elenei Otteteleşanu şi ale lui Iónŭ Kalinderu.

Fapta de pietate şi de generositate, precum este a domniei Vóstre, suntŭ cea mai reală mângăere adusă durerilorŭ şi suferinţelorŭ pĕmêntescĭ, căcĭ ele rĕspândescŭ rodulŭ bine-facerilorŭ preste cei multĭ şi preste cei slabĭ.

Prin acéstă donaţiune V'aţĭ înscrisŭ numele între generoşii donatorĭ ai Academiei române, ai celei mai înalte Instituţiunĭ de cultură a némului nostru.

Academia Română a primitŭ donaţiunea domniei vóstre cu atâtŭ cu mai mare bucurie cu câtŭ acésta este — după donaţiunea princesei Alina Stirbei — a doua donaţiune făcută Academiei de o matrónă română. Interesulŭ astfelŭ arĕtatŭ Instituţiunei nóstre de femei, este pentru noi cea mai vie dovadă, că întréga societate românéscă bine simţitóre şi bine cugetătóre pentru progresulŭ culturei naţionale, s'a pĕtrunsŭ de însemnătatea şi de folósele culturale aduse de acéstă Instituţiune.

Avemŭ onóre a Vĕ esprima, prea stimată dómnă, simţĕmintele de cea mai profundă recunoscinţă şi cele mai vii mulţămirĭ ale Academiei române, pentru gene rósa donaţiune, pe care aţĭ binevoitŭ a i-o face.

Primiţĭ, Vĕ rugămŭ, prea stimată dómnă, încredinţarea prea înaltei nóstre consideraţiunĭ.

Bucuresci, 16/28 Martie 1895.

Vice-preşedinţĭ:

I. C. Negruzzi, V. A. Urechiă, Dr. D. Brândză.

Secretarulŭ generalŭ: *D. Sturdza.*

Articolii de rĕsboiu japonezĭ.

Astăḑĭ, când decurge în Ostulŭ îndepărtatŭ resbelulŭ dintre cele două state asiatice, China şi Japonia, nu va fi neinteresantŭ a cunósce articolii de rĕsboiu, carĭ trebue sĕ fiă credeulŭ fiă-cărui soldatŭ japonesŭ. Impĕratulŭ *Mutsuhito* vorbesce în întroducere, precum şi în articolii următorĭ, în persóna întâiu către oficierii şi soldaţii sĕi. Dămŭ aci în resumatŭ conţinutulŭ acelorŭ articolĭ:

Armata patriei nóstre în fiă-care periódă trebue sĕ fiă ţinută laolaltă şi condusă de împĕratulŭ. Eu conducŭ deci în persónă totulŭ, ce aduce cu sine puterea cea mai înaltă, fără de-a lăsa acésta conducere supuşilorŭ. Eu sunt celŭ mai mare domnŭ alŭ armatei şi vĕ privescŭ pe voi ca pe radimulŭ meu celŭ mai însĕmnatŭ. Deci pretindŭ dela voi următórele:

1. Datorinţa de căpetenia a soldatului este, sĕ fiă credinciosŭ. Armata în care nu domnesce fidelitatea la unŭ incidentŭ neaşteptatŭ, séménă cu o cétă de ómenĭ, carĭ ca şi corbii, sbóră din tóte părţile fár' de nicĭ o ordine. Gândiţi-vĕ tot-déuna, că credinţa e mai grea, decâtŭ unŭ munte, ér mórtea mai uşóră, decâtŭ o pénă de cocorŭ.

2. Soldatulŭ trebue sĕ aibă o purtare cuviinciósă. Fiă-care soldatŭ, dela mareşalŭ până la ultimulŭ gregarŭ, îşĭ are rangulŭ sĕu, şi celŭ de rangŭ mai micŭ e supusŭ celui de rangŭ mai mare, chiar ca şi mine. Superiorulŭ nu trebue sĕ se pórte cu dispreţŭ şi cu falǎ faţă cu inferiorulŭ.

3. Soldatulŭ trebue sĕ fiă vitézŭ. Vitejia din vecĭ a fostŭ o însuşire nobilă a imperiului meu, şi ea e de două specii: vitejiă mică şi vitejiă mare, după-cum o manifestă soldatulŭ. Vitézulŭ are sĕ fiă blândŭ în purtare, căcĭ de alt-cum e urgisitŭ, ca şi unŭ lupŭ turbatŭ.

4. Soldatulŭ trebue sĕ fiă omŭ de onóre. Elŭ adecă trebue sĕ-şĭ ţină cuvêntulŭ şi sĕ nu promită, ce nu póte împlini, căcĭ de-altŭ-mintrelea căinţa vine prea târḑiu.

5. Soldatulŭ trebue sĕ fiă simplu. Sĕ nu se învéţe cu comoditǎţĭ şi fudulia şi sĕ nu prădeze, căcĭ aşa devine slăbănogŭ şi imoralŭ.

Aceştĭ cincĭ articolĭ sĕ-i aveţĭ totdéuna înaintea ochilorŭ. Pentru realisarea lorŭ e de lipsă o inimă adevĕrată, care împlinesce orĭ-ce lucru. Articolii aceştia suntŭ morala publică a naturei şi datorinţa vieţii omenescĭ. Décă fiă-care soldatŭ îi va urma, ou fiă-care dintre voi voiu fi mulţămitŭ.

Datŭ, în 4 Ianuarie din a 15 Mĕjă.

Mutsuhito.

NECROLOGŬ. **Olga Maria Maager,** fiica notarului publicŭ reg. Iosifŭ Maager, a rĕposatŭ alaltăerĭ séra în etate de 11 anĭ, după o bólă grea, şi va fi îmormêntată aḑĭ, Vinerĭ, după améḑĭ la 4 óre, în cimiterulŭ evang. din locŭ.

DIVERSE.

Ce a causatŭ lui Gladstone o nópte nedurmită. Bĕtrânulŭ Gladstone, fostulŭ ministru-preşedinte alŭ Angliei, alŭ căruĭ simţŭ de umanitate ilŭ cunósce întréga lume, se bucură de unŭ somnŭ fórte sănĕtosŭ. „Imĭ aducŭ aminte numai de o singură nópte“, ḑise elŭ ḑilele trecute către unŭ intervievatorŭ, „în care n'am pututŭ dormi. Incepusem adecă în ḑiua precedentă a tăia unŭ stejarŭ puternicŭ şi voiamŭ sĕ-mĭ finescŭ lucrulŭ a doua ḑi diminéţa. Peste nópte se iscă unŭ viscolŭ îngrozitorŭ, şi frica, că arborele va fi rĕsturnatŭ de furtună, şi nu de securea mea, mĕ făcŭ sĕ n'am linişte şi sĕ nu potŭ de locŭ durmi. Inainte de a-se ḑări de ḑiuă mĕ sculai, grăbii în grădină şi cu tóte că viscolulŭ urla încă, mĕ apucai de lucru şi nicĭ unŭ succesŭ din viéţa mea nu mĕ umplu mai multŭ cu bucuriă, decâtŭ momentulŭ, în care arborele puternicŭ cădŭ cu mare sgomotŭ la pĕmêntŭ.“

Cum suntŭ plătiţĭ ḑiariştii în America. Ḑiarulŭ „Forum“ publică unŭ interesantŭ articolŭ asupra lefurilorŭ diariştilorŭ din America. „In America“, ḑice numitulŭ ḑiarŭ, „aparŭ 20.000 ḑiare, dintre carĭ 200 de ḑi. Aceste 20.000 ḑiare represintă unŭ capitalŭ de 700 milióne fl. şi cuprindŭ unŭ materialŭ preţuitŭ cu 200 mil. fl. Profitulŭ anualŭ se urcă la 900 mil. fl. şi editorii plătescŭ ca lefurĭ 350 mil. fl. In New-Yorkjesistă unŭ şefŭ-redactorŭ care agonisesce 120,000 fl., chiar suma cu care plătescŭ Statele Unite pe preşedintele lorŭ; apoi suntŭ mai mulţĭ redactorĭ, care câştigă 30—39.000 fl., adecă mai multŭ, decâtŭ miniştrii. Peste totŭ şefu-redactorii ḑiarelorŭ marĭ americane capătă 12—21.000 fl., scriitorii articolelorŭ de fondŭ 12.000 fl., criticatorii şi cronicarii localĭ 7200—9000 fl., şi raportorii 2100—7800 fl. léfă anuală, aceştia din urmă după cum aducŭ soirĭ mai micĭ séu mai însĕmnate, séu după cum descriu crime şi publică intervievurĭ valoróse. In Saint-Louis asemenea suntŭ bine plătiţĭ ḑiariştii, treptatŭ dela 1800— 19.000 fl. In Boston ei câştigă pe anŭ 5400—14.000 fl. anualŭ. In Washington, Philadelphia şi Baltimore raportulŭ e totŭ acelaşĭ, ér în Chicago ḑiariştii suntŭ şi mai bine plătiţĭ, decâtŭ în numitele oraşe.“

Literatură.

Au apărutŭ „Convorbirĭ literare“ anulŭ 29 Nr. 4 cu următorulŭ sumarŭ: V. Alexandri: Scrisorĭ din 1869; C. Radulescu-Motru: Crisa sciinţifică contemporană; Duiliu Zamfirescu: Viaţa la ţéră — Romanŭ—(urmare); Mihailŭ Dragomirescu: D-nii Gherea-Dobrogeanu şi A. Densuşianu faţă de Eminescu; Henrik Ibsen: Copilulŭ Eyolf, dramă în 3 acte (actulŭ III); Teresa Stratilescu: Scrisorĭ din Anglia; Duiliu Zamfirescu: Pe mare (poesie); N. Basilescu: Ad Lesbiam (după Catullus); Dumitru Evolceanu: Cronica literară; Ionŭ C. Bacalbaşa, „De focu birului“; C. Litsica: Dare de sémă despre „Noţiunĭ de istoria limbii şi literaturii româneacĭ, alcătuite de Gh. Adamescu“. M: Unŭ neerlaedez filorománŭ; Revista publicaţiunilorŭ. Preţulŭ unui esemplarŭ 2 lei.

*

A apărutŭ Nr. 15 şi 16 din alŭ doilea anŭ alŭ interesantei reviste „**Amiculŭ Progresului Românŭ**“, avêndŭ unŭ sumarŭ fórte variatŭ, conţinêndŭ diferite articole referitóre la medicina populară, sciinţe medicale, higiena animalelorŭ, agricultura, viticultura, avicultura, sciinţe şi psichologie, arte, literatură, industria morilorŭ, industriele naţionale, economia casnică, bibliografiă etc. etc. După cum vedemŭ *Revista „Amiculŭ Progresului Românŭ“* este o publicaţiune instructivă şi amusantă, unŭ felŭ de *enciclopediă*, dândŭ unŭ resumatŭ alŭ mişcărei intelectuale a spiritului omenescŭ, desvoltândŭ situaţiunea sciinţelorŭ şi artelor lor în România. Abonamentul de lux 30 lei pe anŭ, ediţia simplă 15 lei pe anŭ. Numere de probă gratis şi franco. Administraţia Bucurescĭ 140, Strada Ţeranilorŭ.

Domnii abonenţĭ, carĭ încă nu şi-au reînoitŭ abonamentulŭ, suntŭ rugaţĭ a grăbi cu reînoirea, ca espedarea ḑiarului sĕ nu sufere întrerupere.

Administraţiunea

„Gazetei Transilvaniei“.

Proprietarŭ: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Gregoriu Maiorŭ.**

Cursulŭ la bursa din Viena.

Din 11 Aprilie 1895.

Renta ung. de aurŭ 4% . . .	123.60
Renta de coróne ung. 4% . . .	99.45
Impr. căil. fer. ung. în aurŭ 4½% .	126.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	104.10
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	124.20
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	98.75
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	98.25
Imprum. ung. cu premii	162.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	151.25
Renta de hârtie austr.	101.25
Renta de argint austr.	101 65
Renta de aur austr.	123.60
Losurĭ din 1860	158.75
Acții de ale Băncei austro ungară.	1196.—
Acții de-ale Băncei ung. de creditŭ.	464.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	404.50
Napoleondorĭ.	9.86
Mărcĭ imperiale germane . . .	59.67½
London vista	122.15
Paris vista	—.—
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.40
Note italiene.	—.—

Nr. 4006—1895.

PUBLICAȚIUNE.

In 25 Aprilie a. c. după prândŭ la 4 óre se va ține în biroulŭ d-lui primarŭ alŭ orașului Brașovŭ o pertractare scripturistică de oferte asupra lucrărilorŭ de clădit și furnisărilorŭ trebuinciose pentru clădirea unei casarme normale orășenescĭ de cavalerie în Brașovŭ..

Suma preliminată de spese este:

1. Pentru lucrăr. de pămênt și zidărit	86.396 fl.	90 cr.
2. „ „ „ petrarĭ	1.262 fl.	76 „
3. „ „ „ dulgherĭ	27.670 „	19 „
4. „ „ „ țiglărie	6.798 „	19 „
5. „ „ „ têmplăr.	5.509 „	33 „
6. „ „ „ lăcătușĭ	12.230 „	17 „
7. „ „ „ văpsit și lustruitŭ	3.392 „	39 „
8. „ „ „ sticlărie	1.706 „	83 „
9. „ „ „ tinichegerie	2.456 „	49 „
10. „ mărfurĭ de ferŭ	10.857 „	41 „
11. „ lucrărĭ de zugrăvit	159 „	48 „
12. „ „ „ pardosit	2.555 „	74 „

Se dă aceste lucrărĭ séu la antepre-norĭ generalĭ, séu singuraticilorŭ antepre-norĭ în singuratice grupe de lucrărĭ.

Ofertele scripturistice, sigilate și provĕdute cu timbru de 50 cr, au de a-se așterne d-lui primarŭ, cel multŭ până în 25 Aprilie a. c. la prândŭ la 12 óre, cu acea observațiune, cumcă oferte mai târdiu așternute, precum și declarațiunile ulteriore, făcute la ofertele de timpuriu ascernute, nu se vorŭ lua în considerațiune.

Ofertele subscrise de propria mână a oferentului au, ca sĕ conțină séu în parale séu în hârtii de prețŭ valabile pentru cauțiune 5% din suma de spese cerută pentru respectivele grupe de lucrărĭ și în fine amintirea locuinței oferentului.

In oferit este de a se aminti în litere și cifre în suma totală procontele, carĭ se lasă din prețurile amintite preliminate și în fine dechierațiunea, cumcă oferentului 'i sunt cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că se supune lorŭ necondiționatŭ.

Planurile de clăditŭ, descrierea clădi-tului, preliminariile de spese, tarifele orășenescĭ de prețŭ, precum și specialele condițiunĭ de oferte și acele contractuale, se află în biroul diregătoriei economice orășenescĭ spre esaminare din partea fiă-cărui în órele de oficiu.

Brașovŭ, 2 Aprilie 1895.

629,3—3 **Magistratulŭ orășenescŭ.**

Picăturile de stomachŭ Maria-Zeller

carĭ au efectŭ escelentŭ în contra tuturorŭ bólelorŭ de stomachŭ, suntŭ unŭ **medicamentŭ neapĕratŭ de lipsă pentru orĭ-ce casă,** la lipsă de apetitŭ, slăbiciunea stomachului, respirația cu mirosŭ greu, vênturĭ, râgăélă, colică, catarŭ de stomachŭ, flegmă, gălbinare, grétă și vomare, constipația, și la durere de capŭ, încărcarea stomachului cu mâncărĭ și bĕuturĭ, limbricĭ, suferințe de splină, ficatŭ și hemoroide ca mijlocŭ aprobatŭ și sigurŭ de vindecare.

La bólele indicate s'a constatatŭ picăturile Mariazeller ca celŭ mai bunŭ leacŭ, care confirmă sute de testimonii. Prețulŭ unei sticle cu prescrierea de întrebuințare **40 cr.** Sticla îndoitŭ de mare **70 cr.** Espediția centrală prin farmacistulŭ CARL BRADY, Kremsier (Moravia).

Picăturĭ veritabile suntŭ numai acelea, pe a cărorŭ embalage este lipită o fășiă verde cu cuvintele: „Bezeuge die Echtheit“ cu subscrierea mea.

Picăturile Mariazeller veritabile se află: Brașovŭ: farmaciile *Iul. Hornung*, *F. Jekelius W-we*, *Franz Kellemen*, *Ed. Kugler* la Hygiea, *Vict. Roth*, *H. G. Obert.* Hosszufalu: farmacia: *Gustav Jekelius.* Csernátfalu: farmacia *Josef Drodtleff.*

Casă de exportŭ de ciasornice helvețiane

pentru buzunarŭ.

regulate acuratŭ

Specialitate:

6 fl. 6 fl. Ciasornice-Goldin Remontoir

pentru Domnĭ și Dómne, lucrate fórte finŭ și precisŭ.

Cu capacŭ triplu 7 fl.
Ciasornice de dame 6 fl.

Aceste ceasornice au capacŭ escelentŭ și elegantŭ, care suntŭ asemenea ca și cele de aurŭ, artificiosŭ ciselate. Cu deosebire atragŭ atenția asupra calității mașinăriei de o construcție escelentă, că nu póte pătrunde prafŭ, și suntŭ ceasornice cu multŭ mai superióre ca cele până acum aduse la vêndare.

Pentru fie-care ceasornicŭ dau garanția de 3 anĭ că va umbla regulatŭ și certificatŭ cu numĕrulŭ ceasornicului.

Prețulŭ unui ceasornicŭ cu capacŭ dublu **6 fl.**
Prețulŭ unui ceasornicŭ cu capacŭ triplu **7 fl.**
Unŭ lanțŭ Goldin, esecutare elegantă, fasonŭ după plăcere **1 fl. 50 cr.**

Pentru amploiații căilorŭ ferate și de navigație, cunoscutele ceasornice Roskopf-Remontoir anker, capacŭ curatŭ nikel acuratŭ regulatŭ **10 fl.**

Lanțŭ de nikel potrivitŭ cu amuletŭ elegantŭ **1 fl. 50 cr.**

Singurulŭ depou pentru monarchia austro-ungară

LEON SILBERBERG,

Wien, I. Fleischmarkt 5.

653,5—6

Din depoul fabricei nóstre se trimite
în tóte țerile Europei, franco la domicile

Noutăți *în stofe, cu metru, pentru haine de bărbați, copii și dame* } Metru dela **14 cr.** în sus.

OETTINGER & Co., ZURICH, (Elveția).

Casă de esport în stofe de modă de lână și bumbac.

Mostre franco. Gravure gratis. Diplomată 1883. 5

Giro-Conto la banca Austro-Ungară. | Telefon Nr. 18. | Cec-Conto la postă nr. 969. | Giro-Conto la banca imp. germană.

Casa de bancă JACOB L. ADLER,

Brașovŭ. Piața mare Nr. 1. Sibiiu.

Revisuire gratis a efectelorŭ și losurĭ supuse sortireĭ.

cumpĕră și vinde monede, hârtii de valóre, devise după cursulŭ ḑilei celŭ mai mare — respective celŭ mai micŭ;
rĕscumpĕră fără nicĭ o detragere totŭ feliulŭ de cupóne;
scontéză polițe comerciale indigene și streine cu înlesnire și cu o dobândă culantă;
efectuéză **încassărĭ de polițe,** asignațiĭ, recipise, pe tóte piețele Europei, cum și transoceane;
acórdă **avansurĭ** pe hârtii de valóre, losurĭ, monede până la 90%;
predă **asignații** pentru orĭ și care piață comercială internă și externă fórte ieftinŭ, asignațiile destinate pentru Budapesta și Viena franco fără spese;
primesce **depunerĭ de bancă spre fructificare** în conto-corent și bonifică după învoire până la 5% netto dobândă;
recomandă pentru **plasarea de capitale** scrisurile fonciare cu 5%. Premie ale băncei comerciale ungare, asemenea scrisurĭ fonciare 5% ale „Albinei“, institutŭ de creditŭ și economii, precum și scrisurĭ fonciare urbane și rurale din România, care după cursurile de astăḑĭ aducŭ 5¾ interese;
asigură fórte ieftinŭ **orĭ și ce losurĭ** la sorțirĭ cu câștigulŭ celŭ mai micŭ, contra diferenții cursului. Comunică informații și sfaturĭ conscienţióse specialiste prin corespondență.

Promesse la fie-care sortire.

649,6—50.

Prafurile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, décă fiăcare cutiă este provĕḑută cu marca de apĕrare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectulŭ de lecuire durabilă alŭ Prafurilorŭ-Seidlitz de A. Moll în contra greutățilorŭ celorŭ mai cerbicóse la stomachŭ și pântece, în contra cârceilorŭ și acrelei la stomachŭ, constipațiunei cronice, suferinței de ficatŭ, congestiunei de sânge, haemorhoidelorŭ și a celorŭ mai diferite bóle femeescĭ a luatŭ acestŭ medicamentŭ de casă o rĕspândire, ce cresce mereu de mai multe decenii încóce.—Prețulŭ unei cutiioriginale sigilate 1 fl. v. a.

Falsificațiile se vorŭ urmări pe cale judecătorescă.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilŭ numai, décă fiecare sticlă este provĕḑută cu marca de scutire și cu plumbulu lui **A. Moll.**

Franzbranntwein-ulŭ și sarea este fórte bine cunoscută ca unŭ remediu poporalŭ cu deosebire prin trasŭ (frotatŭ) alină durerile de șoldină și reumatismŭ și a altorŭ urmărĭ de récélă Prețulŭ unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe basa de natron Acid-salicilicŭ)

La întrebuințarea ḑilnică, cu deosebire importantă pentru copii de orĭ-ce etate și adulțĭ, asigurézǎ acéstă apă de gură conservarea sănetósă și mai departe a dinților. Prețulŭ sticlei provĕḑute cu marca de apĕrare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistulŭ A. MOLL,

c. și r. furnisorŭ alŭ curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provincia se efectuéză ḑilnicŭ prin rambursă postală.

La deposite sĕ se céră anumitŭ *preparatele provĕḑute cu iscălitura și marca de apĕrare a lui A. MOLL.*

Deposite în Brașovŭ: la d-nii farmaciștĭ Ferd. Jekelius, Victorŭ Roth, Fr. Kellemen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoții, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger. 11—52.

Nu cumpărațĭ dela faurŭ cărbunĭ!

(Este unŭ proverbŭ vechiu.)

Acestŭ proverbŭ se potrivesce la **stabilimentulŭ meu celŭ mare,** care cumpără cantitățĭ marĭ de marfurĭ; avêndŭ cheltuielĭ puține potu vinde și eftinŭ.

Mostre atragĕtóre pentru mușterii privațĭ gratis și franco. Caete cu mostre, cum nu s'aŭ mai vedutŭ până acum, pentru **croitorĭ,** nefrancate.

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Peruvien și **Dosking** pentru inaltulŭ clerŭ, stofe prescrise pentru uniformele funcționarilorŭ c. r., asemenea pentru veteranĭ, pompierĭ, gimnasticĭ, livrée-urĭ, postavurĭ pentru biliarde (mese de jocŭ), și trăsurĭ. — **Asortimentŭ fórte bogatŭ** de **LODEN** din Stiria. Carniolia și Tirol, pentru BĂRBAȚĬ și DAME, cu prețurĭ originale ale fabricei, ce nu-i póte oferа nicĭ o concurență. Asortimentŭ de șalurĭ fine și durabile pentru dame în colorĭ fórte moderne. — **Ștofe** de spălatŭ, pieduri de voiagiu dela **4—14 fl.** Tóte cele necesare la croitorĭ, precum căptușelĭ de mânecĭ, nasturĭ etc.

Cine voiesce a cumpera **postavurĭ eftine, solide, trainice, din lână curată,** ér nu sdrențe eftine, carĭ nu prețuescu nicĭ câtŭ cusutulŭ croitoriului, sĕ se adreseze la

Joh. Stikarofsky în Brünn. (Manchesteru Austriei.)

Depositŭ permanentŭ de postavurĭ peste ½ milióne florinĭ.

Trimiterea numai cu ramburse.

Sĕ se ferésca cumpĕrătoriĭ de agențĭ și mamularĭ, care sub spitz marca „Marfa lui Stikarofsky“ oferă alte mărfurĭ false. La astfelŭ de ómenĭ eu nu vêndŭ sub nicĭ o condiție marfă. 629,13—24.